

Forfatter: Magnússon, Arní

Titel: BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1701-11-19)

Citation: Magnússon, Arní : "BREV TIL: Torfæus, Thormod FRA: Magnússon, Arní (1701-11-19)", i *Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)*, Nordisk Forlag, s. 353. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991698-000-shoot-L0019916980000137.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussen - Brevveksling med Torfæus (Þormóður Torfason)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

ARNE MAGNUSSON TIL TORFÆUS. København 19. november 1701. Access. 8. Egenh.

A. M. har med største glæde modtaget T. s brev af 3/10 og deraf set, at han er lykkelig hjemkommen. T. s brev fra Hellesund har han ikke modtaget. »Sidst i forrige måned« fik A. M. sin konfirmation som professor med titlen »Antiquitatum Danicarum« føjet til »Philosophiæ professor« (den kgl. konfirmation er dat. 22 10), hvad han er glad ved, skønt indtægten kun er ringe. Lagmand Gottrups forslag er til dels urimelige, han er ingen ven af købmændene, men det meste har hensyn til egen fordel. A. M. må i denne anledning besvare en del forespørgsler af amtmand Müller, som er imod lagmanden. Her er udnævnt en kommission, bestående af de fleste ministre, men uvist, om det bliver til meget gavn for Island. A. M. holder sig tilbage og ser, hvorledes det går, men forbereder sig til at sige et og andet ved lejlighed. Det går som sædvanligt langsomt med Series; Vinding studerer i T. s skrifter. Det er A. M. en gåde, hvad T. skriver om den guldmønt, som Brøgger har givet A. M.; dersom A. M. ikke har nævnt det, er det af en hændelse. Mønten ser ud til at være arabisk, med påloddet øsken og har sandsynligvis været brugt som amulet. A. M. har i ar fra Island fået en ikke særlig gammel pergamentbog, hvori Jómsvikinga saga og Friðþjófs saga (AM. 510, 4to) og nogle småfragmenter af Sverres og Håkon Håkonssöns sagaer.

Monfrere!

Eg skrifadi hönum til þann 24. 7bris, ei i rett glödu gedi, þar i þann tíma tidendi hier um flugu um so marga skiptapa. þar efter einum mánude, nefnelega þann 28. Octobris, feck eg Monfreres skrif af dato Stangeland 3. Octobris. Kann eg sannlega ad seigia, ad ei hefi eg i langa tíma bref fra honum feinged, sem mier þægra vered hefur. Enn ad eg ei fyrri svarad hefi,

Arne Magnusson II. 1.

23

s. 354er Eyrarbacka kaupmadur mesta partinn skulld í, sem Asgeirs hiermedfylgiande bref inntil nu fyrst i vikunni hiá sier geymt hefur, epter hverium eg bedid hefi, ad eg ei þyrfté tvisvar Monsr. Lerkes assistences vid, ahrærande það brefinu fylger ¹. það bref, er Monfrere skrifar sig fra Hellusundi mier sendt hafa, er ei framkomid. Um mín efni er það ad skrifa, ad eg loksins sidst i næstlidna manude fieck mína confirmation uppa professionena, og er nu sá nedste professor. Kongur gaf mier i þessarre confirmation titel af Philosophiæ et Antiquitatum Danicarum Professor, tilforna var það alleina Philosophiæ. Eg er gladur vid, ad það geck so, iafnvel þott hier sie æred lited vid, og öldlungis eckert hid fyrsta ár ². Sidan vid skildum, er Lauritz lögmadr Nordan og Vestan a Islandi kominn; hann bringer eitt og annat töi fyrer, sumt orímelegt. Kaupmönnum er hann ei gódur, þó er mest af hans töie hensied til hans eigen gagnsmuna, sem formerkest. Eg hefi og nockud ómak vid þetta, því Arinbiorn ³ spyr mig ad einu og ödru, sem eg seigia verd i þessum efnun, hann er a mót lögmanni. Commission er hier nu utnefnd, bestandande af flestum ministris ⁴. Gud veit, hvört hun Islande ad miklu gagni verdur. Eg hinkra so vid og sie, hveriu frammvindur, imidlertid præparera mig til ad seigia eitt edur annat, ef til med koma kann. Series geingur langamt efter vanda, hier fylger med eitt ark, hitt allt fyrerfarandi er uppsendt, fyrst med Monfrere sialfum og sídan med mínu brefi af 24. 7bris. Enn skuli (sem eg f)ó ei trui) nockud til vanta firir framan þetta ark, þá lætur Monfrere mig það vita, og skal það þá strax sendast. Monfreres bækur eru leingi sidan komnar til Vindings, sem nu þar i studerar. Johan Tordsen hefi eg i augnabliki sied á götu einusinni, gleymdi þá ad spyria hann um peningana. Og sidan hefi eg ei sied hann. Eg skal því þó ei gleyma. Ænigma er það, sem Monfrere skrifar um þann gullpening, sem Mr. Brøgger gaf mier. Eg man ei, hvört ockur (Monfrere og mier) þar um til orda kom, hitt veit eg, ad einga orsök hafdi eg til ad dylia það firir Monfrere, og ei er það afs. 355ásetninge skied, ef eg það ei nefnt hefi, helldur af því ad mier hefur það ei á góma bored. Annars er ecki mikid rart þar vid, nema ad það synist ad vera nummus Arabicus, med tilqveiktu halldi, og næsta ef ei hefur brukad vered firir Amuletum. Yrdi vissar milliferdir fram og tilbaka, kynni eg Monfrere það til láns ad senda. I ár hefi eg fra Islandi feinged eina permentsbok, ei miög gamla, þar á medal annars Jomsvikinga Saga og Fridþiofs frækna. Item fragment miög lítel ur Sverris og Hakonar Hakonarsonar Sögum. Eg man nu ei annat tilbaka enn ad befala Monfrere gudi allzvolldugum til geymsln og varatektar i Jesu nafni. Verande alltid

Monfreres
þienustuskyllidugasti þienari
A. Magnussen.

Hafn. d. 19. Nov.
1701.